

Ron McKenzie **Apostoli módszerek**

Jézus nagyon világos útmutatásokat adott azzal kapcsolatban, ahogyan egy apostoli csapatnak a munkáját végeznie kellene (Lukács 10). Valószínűleg ezek a leginkább figyelmen kívül hagyott igék az egész Újszövetségben

Környezet

Amikor keresztyének egy új területre mennek be, keresniük kellene, hogy megfelelő környezetet találjanak.

„Ezek után pedig rendelt az Úr másokat is, hetvenet, és elküldi azokat kettőnként az ő orcája előtt, minden városba és helyre, ahová ő menni fog” (Lukács 10:1).

Jézus kijelölt hetven tanítványt és kiküldte őket (valójában apostoli munkára). Mindenhová elmentek, ahová Ő ment. Most, hogy Jézus elment és a Szent Szellem eljött, az [apostoloknak](#) kellene oda menniük, ahová a Szent Szellem menni készül. Jeruzsálemben munkálkodni eredménytelen, ha a Szent Szellem Antiókhiaiban mozdul.

Néhány környék és nemzet szellemileg keményebb, mint mások.

Jézus azt mondta:

„Valamely városba pedig bementek, és titeket be nem fogadnak, annak utcáira kimenvén, ezt mondjátok: még a port is, amely reánk ragadt a ti várostokból, itt köztetek letöröljük; mindazáltal ez legyen tudotokra, hogy az Isten országa elközelített hozzátok.” (Lukács 10:10-11).

Az apostoloknak nem kellene elpazarolni az energiájukat, ha nem fogadják őket szívesen. Tovább kellene menniük és találni egy olyan helyet, ahol mozdul a Szent Szellem. Antiókhia jó példa erre, azonban az apostolok kezdetben elszalasztották ezt a lehetőséget (Ap.csel. 11:20-24).

A béke embere

Amikor az apostolok mozdulnak, hogy helyet válasszanak, meg kellene próbálni kapcsolatot létesíteni egy tiszteletben álló emberrel vagy a „béke emberével” azon a helyen. Jézus megparancsolta a hetvenkettőnek, hogy ha egy házba bemennek, ott töltsenek el bizonyos időt és ne járjanak házról házra.

*„Ezek után pedig rendelt az Úr másokat is, hetvenet, és elküldi azokat kettőnként az ő orcája előtt, minden városba és helyre, ahová ő menni fog. Monda azért nekik:**valamely házba bementek, először ezt mondjátok: Békesség e háznak! És ha lesz***

ott valaki békességnek fia, a ti békességeitek azon marad; ha nem, ti reátok tér vissza.” (Lukács 10:1-2; 5-6).

Jézus egy nagyon egyszerű dolgot mondott, amikor kiküldte a tizenkettőt.

*„Amely városba vagy faluba pedig bementek, tudakozzátok meg, **ki méltó** abban; és ott **maradjatok, amíg tovább mehettek**. Ha pedig **bementek a házba**, köszöntsétek azt. És ha méltó a ház, szálljon a ti békességeitek reá; ha pedig nem méltó, a ti békességeitek rátok térjen vissza.”* (Máté 10:11-13).

A Szent Szellem fogja vezetni az apostolokat egy "tiszteletben álló emberhez" vagy a „béke emberéhez”. Ez olyan valaki, aki nyitott az evangéliumra, akinek vannak kapcsolatai és befolyása más emberekre az adott területen. Néha lehet az egy keresztyén is, akire az Úr ráterhelte a környezetét. Az új gyülekezet rendszerint a „béke emberének” a házában fog összejönni. Pál gyakran a helyi zsinagógába ment be, hogy felismerje a *tiszteletben álló embert*. Így történt, hogy Barnabással egy gyülekezetet indítottak el Lídia házában.

*„És egy **Lidia** nevű, Thiatira városbeli **bíbor árus asszony**, ki félté az Istent, hallgat reánk. Ennek az Úr megnyitotta a szívét, hogy figyeljen azokra, amiket Pál mondott. **Mikor pedig megkeresztelkedik mind háza népével együtt, kér minket, mondván: Ha az Úr hívének ítéltetek engem, jertek az én házamhoz, és maradjatok ott. És unszol minket.**”* (Ap.csel. 16:14-15).

Lídia a „béke embere” volt, egy befolyásos személy, aki elsőként tért meg Filippiben. Pál és Barnabás egy gyülekezetet létesített a házában.

Néha a „béke embere”, vagy a *tiszteletben álló személy* egy városi hivatalnok, vagy egy kulcsfontosságú üzletember. Publius Málta első embere volt, aki szeretettel befogadta Pált a házába (Ap.csel. 28:7). Lídia egy sikeres üzletasszony volt. Páfusban, Sergius Paulus tisztartó Barnabásért és Pálért küldött, mert hallani akarta Isten igéjét (Ap.csel. 13:6-7). Egy hatalommal rendelkező személy megtérésének hatására a környezete és a település is meg fog nyílni az evangélium befogadására.

Az a tény, hogy egy tiszteletre méltó személy békességben van, jel lehet arra, hogy a gonosz ereje nem erős azon a helyen. Ez egy ideális hely arra a célra, hogy egy szellemi erősséget létesítsenek Krisztus számára.

Időt tölteni egy házban

A legtöbb kultúrában az apostolok a „béke emberének” a házába mentek be és ott éltek. Jézus azt mondta:

„Ugyanabban a házban maradjatok és azt egyétek és igyátok, amit ők adnak: mert méltó a munkás az ő jutalmára. Ne járjatok házról - házra.” (Lukács 10:7).

Jézus ugyanazt mondta a tizenkettőnek, amikor kiküldte őket.

„És valamely házba bementek, ott maradjatok, és onnét induljatok tovább.”
(Lukács 9:4).

Pál és Barnabás elfogadta Lídia meghívását. Pál szintén vendégeskedett Publius házában. Egy apostoli csapatnak ideális esetben el kellene fogadni a szokásos vendéglátást és eltölteni egy időt a „béke emberének” házában.

A nyugati kultúrában, a „béke emberének” házában való vendégeskedés túl tolakodó lenne. Ilyenkor az apostolnak bérelnie vagy vennie kellene egy házat, olyan közel a *tiszteletre méltó ember* házához, mint amennyire az lehetséges, de a „béke emberének” a házában gyülekezhetnének össze. Ha az apostoli csapat többi része egyedülállók, akkor az apostollal kellene együtt lakniuk az ő házában. Ha házasok, akkor külön házakat kellene találniuk a közelben.

Az apostoli csapat a kiválasztott helyre fog koncentrálni. Egy szellemi erősséget fognak felépíteni és kiformálni egy keresztyén közösséget, ahol megosztják egymással erőforrásaikat és gondoskodnak egymásról. Ez óriási bizonyosság lesz a körülöttük élő emberek számára.

Betegeket gyógyítani

Az apostolok amint kapcsolatot tétesítenek a „béke emberével” keresniük kell a lehetőséget, hogy betegeket gyógyítsanak. Jézus azt mondta:

*„És valamely városba bementek, és befogadnak titeket, azt egyétek, amit elébetek adnak: és **gyógyítsátok a betegeket, akik ott lesznek**, és mondjátok nekik: Elközelített hozzátok az Isten országa.”* (Lukács 10:8-9).

Egy apostoli csapat hatalommal rendelkezik a betegek gyógyítására, ezért ha valaki meggyógyul, az apostoli csapat tovább mozdulhat, mert a gyógyulás megnyitja a kaput a körülöttük élő emberek felé.

Máltán Pál imádkozott Publius beteg apjáért, aki meggyógyult (Ap.csel. 28:8-10). Az egész sziget odajött és meggyógyultak (sokan megtértek). Páfusban a tisztartó hitt az evangéliumnak, amikor a Szent Szellem hatására megvakulni látott egy varázslót (Ap.csel. 13:8-12).

Amikor a környéken lévő emberek gyógyulásról hallanak, kíváncsiak lesznek. Sokan mások is eljönnek, hogy meggyógyuljanak. Az apostolok megragadják a lehetőséget, hogy elmondják az evangéliumot és imádkozzanak értük.

A gyógyulás hírére legtöbb kultúrában sokaság gyűlik össze. Az apostol vagy az evangélista hirdetni fogja az evangéliumot és imádkozik a betegekért. Isten az

igehirdetést jelek és csodák által fogja megerősíteni (Márk 16:20). Jézus rendszerint ezt a módszert használta.

Az apostoli csapat tanítvánnyá teszi a hívőket, tanítva őket, hogy Jézusnak való engedelmisségben éljenek. Ők együtt egy gyülekezetet fognak alkotni, a „béke emberének” házára alapozva. Az új gyülekezet olyan közösséggé fog válni, amiben Jézus élete látható módon megnyilvánul. Amikor a ház népe megtér azok vonzódni fognak ehhez a közösséghez. Ezt a perspektívát látva maga előtt egy keresztyén a gyülekezeti közösség részévé válik.

Keresztyén közösség

Egy új gyülekezet elindításakor az apostolok szeme előtt a végcél lebeg, ezért a végén kezdik. Az apostoli csapat fontossági sorrendjében az első, hogy elérjenek egy olyan szintet, ahol beállíthatják a vének csapatát, akik magukra vállalják a gyülekezet vezetését. Az apostolok ezért a legtöbb energiájukat azokba az emberekbe fektetik, akiktől azt várják, hogy vének legyenek. Az apostoli csapat intenzíven tanítványozni fogja őket és megduplázza a szolgálatukat általuk. Egy olyan csapat fejlődésére fognak koncentrálni, amely mindenféle szolgálati ajándékú embert tartalmaz.

Fontosak a befolyással rendelkező emberek, mert valószínűleg belőlük lesznek a vezetők az új gyülekezetben. A „béke embereinek” valószínűleg nincs sok rendezetlen személyes problémájuk, ezért hamar fel tudnak nőni a vezetőségre. Egy befolyásos és egyben békességes szellemű ember potenciális személy, akiből vén válhat.

Az apostol számára az ideális az, hogy a „béke emberével” együtt éljenek. Ez segítené az ő tanítványozásuk hatékonyságát. Mindent látnának, amit az apostolok tesznek és részt tudnának venni az apostolok minden tevékenységében. Egy apostollal, esetleg egy prófétával együtt élni a házukban egy magas szintű szellemi védelmet is jelent. Ezek az előnyök segíteni fogják a „béke emberének” a gyors szellemi növekedését.

Az apostoli csapatot nem nyugtalanítja új megtértek sokaságának hiánya. Kezdetben ugyanis nagyon lefoglalja őket a potenciális vezetők felkészítése, ezért nem is lenne idejük az új megtértek sokaságával foglalkozni. Nem akarják, hogy sok új megtért legyen mindaddig, míg a helyi keresztyének egy része nem felkészült arra, hogy másokat tanítványozzanak.

Egy munka „befejezetlen” marad mindaddig, míg a helyi vének nincsenek beállítva (Titus 1:5). Amikor a helyi vezetőség (vének) a helyére kerül, attól kezdve könnyebb lesz új embereket hozni a gyülekezetbe. Az apostolok nem érdekeltek a gyülekezetépítésben. A gyülekezet növekedése során ők annak időzítésére fognak koncentrálni, amikor közülük is apostolokat küldhetnek ki. Ezért nem vesztegetik az időt és az energiát a helyi gyülekezet építésére. Apostolok kiküldése és új gyülekezetek elindítása fontosabb számukra, mint egy helyen összejönni. Az apostoli csapat tagjai rendszerint házat fognak bérelni, hogy szabadon tudjanak mozdulni, amikor a megfelelő idő elérkezik.

Az apostoli módszer összefoglalása:

- oda menni, ahol a Szent Szellem mozdul,
- megkeresni a „béke emberét”,
- otthonra találni egy házban,
- betegeket gyógyítani,
- hirdetni az evangéliumot,
- tanítvánnyá tenni embereket,
- gyülekezetet létesíteni,
- kiképezni a véneket,
- továbbmenni.

Hatékony stratégia

Jézus egy nagyon világos stratégiát határozott meg, de annak alkalmazása radikális változást igényel a mai gyülekezetek gondolkozásmódjában. Hosszú időn keresztül az volt a cél, hogy a hívők rávegyék a megtéretlen embereket, hogy bejöjjenek a gyülekezetbe és hallják az evangéliumot. Ezzel a módszerrel az a probléma, hogy sok gyülekezeti-szokásrendszert figyelembe véve a legtöbb nem keresztyén ember nem fog bejönni egy gyülekezeti Istentiszteletre.

Jézus sosem mondta nekünk, hogy meg kellene nyerni az embereket, hogy bejöjjenek a gyülekezeti Istentiszteletre; Ő mindig azt mondta, hogy a gyülekezetnek kell odamenni, ahol az emberek vannak (Máté 28:19; Márk 16:15; Lukács 24:47; Ap.csel 1:8). Az Újszövetségi módszer azt támogatja, hogy a gyülekezet menjen oda, ahol az emberek élnek. A nem hívő emberek látni fogják, hogy az igazi – kompromisszum nélküli - keresztyének hogyan élik meg mindennapi életüket a nappalijukban vagy a szomszédos családi házban.

Fordította: Abonyi Sándor